

- 3) Czy przepis **art. 90 zdanie drugie** Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z którym Państwo Członkowskie nie nakłada na produkty innych państw członkowskich podatków wewnętrznych, które pośrednio chronią inne produkty zezwala Państwu Członkowskiemu na nałożenie podatku akcyzowego według zmiennej stawki procentowej ze względu na wiek pojazdu i pojemność silnika, wyrażonej w polskim rozporządzeniu wykonawczym (§7 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 kwietnia 2004 r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego — Dz. U. Nr 87, poz. 825 ze zm.) na samochody używane sprowadzane z innych Państw Członkowskich, jeżeli według podobnego wzoru obliczany jest podatek dla sprzedaży samochodów używanych w kraju dokonanej przed ich pierwszą rejestracją na terenie kraju i ten podatek wpływa następnie na cenę tego samochodu przy dalszej jego odsprzedaży?
- 4) Czy przepis art. 28 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczący tego, że ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi oraz jednocześnie przy uwzględnieniu treści art. 3 ust. 3 Dyrektywy rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania zakazuje Państwu Członkowskiemu utrzymania w mocy art. 81 polskiej ustawy o podatku akcyzowym, zgodnie z którym podmioty dokonujące nabycia wewnątrz-wspólnotowego samochodów osobowych niezarejestrowanych na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, są obowiązane po przywozie na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego Naczelnika Urzędu Celnego w terminie pięciu dni licząc od daty nabycia wewnątrz-wspólnotowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Ufficio del Giudice di pace di Monselice z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie Lidl Italia Srl przeciwko Comune di Arcole (VR)

(Sprawa C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 12 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Ufficio del Giudice di pace di Monselice z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie Lidl Italia Srl przeciwko Comune di Arcole (VR).

Ufficio del Giudice di pace di Monselice zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy wykładni dyrektywy 2000/13/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, należy w odniesieniu do paczkowanych środków spożywczych dokonywać w ten sposób, że przewidziane w niej obowiązki, w szczególności te, o których mowa w art. 2, 3 i art. 12, ciążyą wyłącznie na producentach paczkowanych środków spożywczych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy wykładni przepisów art. 2, 3 i art. 12 dyrektywy 2000/13/WE należy dokonywać w ten sposób, że wykluczają one pociągnięcie do odpowiedzialności mającego siedzibę na terenie Państwa Członkowskiego zwykłego dystrybutora paczkowanych środków spożywczych (zdefiniowanych w art. 1 dyrektywy 2000/13/WE), pakowanych przez przedsiębiorcę mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, za stwierdzone przez organ państwowy naruszenie przepisów, polegające na istnieniu różnicy w wartości (w niniejszej sprawie — zawartości procentowej alkoholu) wskazanej przez producenta na etykiecie paczkowanego środka spożywczego, w wyniku czego zwykły dystrybutor zostaje ukarany, mimo iż ogranicza się on jedynie do sprzedaży środka spożywczego w postaci, w jakiej został mu on dostarczony przez producenta?

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Sozialgericht Köln z dnia 8 sierpnia 2005 r. w sprawie G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG przeciwko Gemeinsamer Bundesausschuss, zapozwani: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Republika Federalna Niemiec, reprezentowana przez Bundesministerium für Gesundheit und Soziale Sicherung

(Sprawa C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Sozialgericht Köln (Niemcy) z dnia 8 sierpnia 2005 r. w sprawie G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG przeciwko Gemeinsamer Bundesausschuss, zapozwani: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-

Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Republika Federalna Niemiec, reprezentowana przez Bundesministerium für Gesundheit und Soziale Sicherung.

Sozialgericht Köln zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy dyrektywę Rady 89/105/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącą przejrzystości środków regulujących ustalenie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (dyrektywa w sprawie przejrzystości) należy interpretować w ten sposób, że są z nią sprzeczne przepisy krajowe, które po wyłączeniu z zakresu świadczeń państwowego systemu zdrowotnego produktów leczniczych wydawanych bez recepty upoważniają instytucję tego systemu do wydawania norm wykluczających produkty lecznicze z tego wyłączenia nie przewidując postępowania w trybie art. 6 ust. 1 zdanie drugie i ust. 2 dyrektywy w sprawie przejrzystości?
- 2) Czy dyrektywę 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. należy interpretować w ten sposób, że przyznaje ona producentom produktów leczniczych określonych w pkt 1 niniejszego postanowienia podmiotowe prawo publiczne w szczególności do opatrzonej uzasadnieniem i pouczeniem prawnym decyzji o włączeniu jednego z ich produktów leczniczych do wykazu z rodzaju określonego powyżej także wówczas, gdy przepisy krajowe nie przewidują ani odpowiedniego postępowania w sprawie wydania decyzji, ani odpowiedniego postępowania odwoławczego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht Darmstadt z dnia 17 sierpnia 2005 r. w sprawie Ismail Derin przeciwko Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Sprawa C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 26 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungs-

gericht Darmstadt z dnia 17 sierpnia 2005 r. w sprawie Ismail Derin przeciwko Landkreis Darmstadt-Dieburg.

Verwaltungsgericht Darmstadt zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy obywatel turecki, który w drodze łączenia rodzin jako dziecko przeprowadził się do swoich rodziców zatrudnionych w charakterze pracowników w Republice Federalnej Niemiec, traci swoje prawo pobytu wynikające z prawa do ubiegania się o każde miejsce pracy na podstawie art. 7 zdanie pierwsze druga alternatywa decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszeniowej EWG-Turcja (decyzja nr 1/80) — z wyjątkiem przypadków z art. 14 decyzji nr 1/80 oraz w razie opuszczenia przyjmującego Państwa Członkowskiego na znaczny okres czasu bez uzasadnionych przyczyn — także wówczas, gdy po ukończeniu dwudziestego pierwszego roku życia nie mieszka już razem z rodzicami i nie otrzymuje od nich środków utrzymania?

Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze będzie twierdząca:

- 2) Czy pomimo utraty statusu prawnego z art. 7 zdanie pierwsze tiret drugie decyzji nr 1/80 ów turecki obywatel korzysta ze szczególnej ochrony przed wydaleniem na podstawie art. 14 decyzji nr 1/80, jeżeli po rozwiązaniu wspólnoty zamieszkania ze swoimi rodzicami był nieregularnie zatrudniony w sposób niesamodzielny, nie uzyskując poprzez swoją cechę pracownika niezależnego statusu prawnego z art. 6 ust. 1 decyzji nr 1/80, a przez okres wielu lat wykonywał wyłącznie samodzielną działalność gospodarczą?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 i T-91/03, Tokai i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, dotyczące sprawy T-91/03, wniesione w dniu 30 sierpnia 2005 r. przez SGL Carbon AG

(Sprawa C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 30 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie SGL Carbon AG od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 i T-91/03, Tokai i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich dotyczące sprawy T-91/01. Pełnomocnikami procesowymi wnoszącej odwołanie są adwokaci Dr. Martin Klusmann i Dr. Frederik Wiemer, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40008 Düsseldorf.